

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. Quid est Charitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

cordiæ divinæ, aut post lapsum in unum mortale multa alia committere, eoquod æquè facile sit obtinere veniam multorum, quàm unius, quasi Deus suâ misericordiâ esset fautor criminum, contra illud ad Rom. 2. *Ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit? Secundùm autem duritiam tuam, & impœnitens cor thesaurizas tibi iram in die iræ, &c.* Nam hæc & similia sunt divinæ bonitati, misericordiæ, vel potentiæ, vel gloriæ, vel providentiæ ac ordinationi, vel justitiæ graviter injuriosa.

PARS TERTIA.

De Charitate.

CAPUT I.

De natura Charitatis.

Q. I. *Quid est Charitas?*

Not. Amor propriè dictus est affectus, quo voluntas adhæret bono, præcisè quia bonum est. Dividitur in amorem charitatis, & concupiscentiæ. Amor Charitatis, seu benevolentia est ille, quo quis amat alterum propter ipsum, & bona illius tanquam bona illius: quia sibi com-
placet

placet in illius persona, propter propriam eius perfectionem. Hic amor vocatur amicitia, quando persona amata similiter afficitur erga personam amantem. Amor concupiscentiæ est ille, quo quis amat se ipsum, & bona sua tanquam sua, vel alium tanquam sibi bonum.

Resp. Charitas actualis, quæ præcipitur, est actus amoris benevolentiae, quo Deum supra omnia propter se, & nos ipsos, & proximum sicut nos ipsos, propter Deum amamus. Ex S. August. lib. 8. de Trin. cap. 8. *Ex una eademque Charitate Deum, proximumque diligimus: sed Deum propter Deum, nos autem, & proximum propter Deum.* Charitas verò habitualis est habitus per se infusus, actuum Charitatis cum auxilio gratiæ elicitivus.

Quare *ex communi*, Charitatis objectum materiale primum est Deus, secundarium nos ipsi, & proximus: nam eodem habitu Charitatis, quo Deum amamus, etiam nos ipsos, & proximum propter Deum diligimus; quia creaturæ intellectuales beatitudinis capaces sunt aliquid specialiter ad Deum pertinens; & Charitas est perfecta amicitia cum Deo: est autem perfectæ amicitiae non solum amare primum eum, quo eum primum, & perse contrahitur amicitia, sed etiam secundario, & propter illum diligere ea, quæ ad ipsum pertinent.

Ob.

Objectum verò formale, seu motivum est Deus ipse, quatenus in se bonus, ac perfectus, sive est infinita Dei bonitas absoluta, quæ adæquatè sumpta est complexio omnium perfectionum possibilium, & infinitarum, sive ipsum esse divinum absolutè, & in omni genere infinitè perfectum; nam Charitas est amor benevolentia, & amicitia erga Deum; & per amorem amicitia amamus alterum propter ipsum, & volumus ei bonum, ut ejus bonum est, propter propriam ejus perfectionem. Hinc Charitas differt ab amore Spei, seu concupiscentia, quo amamus Deum præcisè ut nostrum summum bonum, seu quatenus nobis bonus est, & nos perfectè beare potest. Charitas verò est amor benevolentia, & amicitia, quo amamus Deum, quia in se bonus est, seu propter suam infinitam amabilitatem; cum enim Charitas sit virtutum omnium præstantissima, debet habere motivum omnium præstantissimum, ideoque Deum ipsum prout est in se.

Q. 2. Quanam bona Deo velle debemus?

Resp. Deo velle debemus bona tum intrinseca, tum extrinseca. Bona Dei intrinseca sunt omnes perfectiones possibilis infinitæ, quas Deus habet in se. Bonum Dei extrinsecum est gloria ejus extrin-